

foretages. Der har været omdeelt 2 Endringsforslag af det i Sagen nedsatte Udvalg. Det bliver saaledes disse 2 Endringsforslag, som nærmest ville komme under Diskussion, og jeg skal da først sætte det første Endringsforslag til § 3 under Behandling tilligemed den tilsvarende Deel af § 3 i Udkastet; det vil nemlig sees, at det Endringsforslag, som af Udvalget er stillet, angaaer en vis Deel af § 3. Jeg skal derhos bemærke, at Finanzministeren er forhindret fra at møde under den 3die Behandling af denne Sag, da hans Nærværelse er fornøden i Folkethinget, hvor Consumtionsagen foretages.

De af Udvalget til denne Behandling stillede Endringsforslag vare følgende:

ad § 3.

1) At et nyt Affnit begyndes med de Ord i 3die Affnit, 4de Linie: „Den, hvis Embede inddrages“ og at detvænde Punktummer fra „Ansættes han atter“ til „der beregnes efter hans virkelige Tjenestetid“ udgaae, imod at der sættes istedet:

„Har han ikke inden Udløbet af fem Aar faaet et nyt Embede, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke han har staaet paa Bartpenge, tælles ved senere Pensionsberegning som Tjenesteaar; men Pensionen beregnes efter Beløbet af de Embedsindtægter, han oppebar, førend han kom paa Bartpenge“.

ad § 7.

2) At den slutes med følgende Bestemmelse:

„Naar en Embedsmand, efterat være affsediget med Pension, modtager Ansættelse i et nyt Embede, er han berettiget til ved sin Afskedigelse fra dette atter at oppebare sin forhen havde Pension“.

Ordføreren (Blechingberg): Det er Beskaffenheden af de Afstemninger, som fandt Sted ved nærværende Sags anden Behandling, der har ledet Udvalget til de 2 Forslag, som nu foreligge, og af hvilke jeg for Diebliffet skal tillade mig at dvæle ved det første, der angaaer en Deel af Lovudkastets § 3. Jeg tør tilbagekalde i Forsamlingens Erindring, hvorledes der iblandt de forskellige Indstillinger, Udval-

get havde gjort til § 3, var een, som angif det Tilfælde, hvor en Embedsmands Embede inddroges, og han paa Grund deraf fattes paa Bartpenge. Lovforslaget, saaledes som det forelaae fra Regeringens Side, gif nemlig ud paa, at dersom Embedsmanden efter saaledes at være sat paa Bartpenge, igjen blev ansat, saa skulde ved den senere Pensionsberegning de Aar, i hvilke han havde staaet paa Bartpenge, regnes som Tjenesteaar, men dersom han ikke inden Udløbet af 5 Aar fik et nyt Embede, skulde han sættes paa Pension, og denne da beregnes efter den virkelige Tjenestetid. Lovudkastet traf altsaa i denne Henseende en Grændse efter den forskellige Skjebne, som vedkommende Embedsmand fik, det regnede i det ene Tilfælde Bartpengeaarene som Tjenesteaar, men slog derimod i det andet Tilfælde en Streg over dem. Udvalget gjorde nu ved Sagens anden Behandling en Indstilling, som gif ud paa, at de omtalte Bartpengeaar i begge Tilfælde skulde regnes som Tjenesteaar, og man byggede denne sin Indstilling paa, at det er et uforstyldt Uheld, som foranlediger, at Vedkommende kommer i det Tilfælde, hvorom her er Tale, at saalænge den Paagældende staaer paa Bartpenge er han pligtig til at staae til Statens Naadighed, dersom den vil forunde ham en anden Ansættelse, og at han i samme Tid er forhindret fra med Frihed at søge sig en anden Livsvirksomhed. I Forbindelse med denne vor Indstilling havde vi imidlertid foreslaaet en Omredaction af det sidste Punktum i Lovudkastet, saaledes at, istedetfor at dette bestemmer, at naar en saadan Embedsmand modtager Ansættelse i et mindre Embede, beholder han af den Pension, som tilkommer ham fra det tidligere større Embede, saameget, som i Forening med det nye Embedes Indtægter ikke overstiger hans tidligere Embedsindtægt, havde vi foreslaaet, at der skulde sættes, at dersom han modtager Ansættelse i et mindre Embede, godtgjør Statskassen ham det Beløb, som hans tidligere Embedsindtægt overstiger det nye Embedes Indtægter, hvilken Forandring af Paragraphens Slutning vi meente ved Consequents fremgif af den tidligere Bestemmelse om, under hvilke Betingelser den Embedsmand, der saaledes var afgaaet paa Bartpenge, var forpligtet